

SIMPEL, David de (Moorslede 12 mei 1778 – Staden 9 juni 1851).

Was afkomstig uit een landbouwersmilieu, werd als dienstplichtige in het Franse leger ingelijfd, verbleef nadien gedurende twee jaar in het franciscanenklooster te Eeklo, en werd molenaar en nog later onderwijzer. Als dichter was De Simpel een typische vertegenwoordiger van de eerste Vlaamse dichtersgeneratie van de 19de eeuw en wakkerde

de belangstelling voor het Nederlands als literaire taal aan. Hij was een bedrijvig lid van de rederij-
kersgilde van Hooglede en won minstens 38 prijzen
voor zijn rijmwerk. Hij schreef voorts 8 prozawer-
ken en 12 toneelstukken voor kostscholen. Lang
niet alles werd echter gedrukt. De Simpel was ook
lid van literaire genootschappen in Antwerpen en
Brugge. Hij propageerde de officiële spelling in
dienst van de Nederlandse overheid, die zijn lite-
raire arbeid honoreerde. Na de **Belgische Revolutie**
in 1830 volgde hij het nieuwe bewind met een duide-
lijke katholieke reflex. Hij publiceerde zelfs een te-
gen koning **Willem I** gericht pamflet. Hij had con-
tacten met vele andere schrijvers en stimuleerde,
samen met L. van Roo, de West-Vlaamse **Maria**
Doolaeghe in haar ontwikkeling als dichteres.

LITERATUUR: J. Huyghebaert, 'David de Simpel. Met mijn
oud verzenkraam', in *VWS-cahiers*, jg. 12, nr. 4 (winter 1977).

LUC VANDEWEYER